

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 36 0 K 050172 23 Kž
Zenica, 21.02.2024.g.

U IME FEDERACIJE BOSNE i HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Zenici u vijeću sastavljenom od sudija, Tešnjak Nermin, predsjednik vijeća, Ismar Jukić i Enes Maličbegović, članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Anita Topić, u krivičnom predmetu protiv protiv optuženih Ensar Čaluk, Abdulah Šljivo i Munib Alihodžić zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383.st.1. KZ FBiH¹, odlučujući povodom žalbe branitelja optuženog Munib Alihodžić podnijete protiv presude Općinskog suda u Kaknju broj: 36 0 K 050172 20 K od 02.10.2023.g. na sjednici vijeća održanoj dana 21.02.2024.g., donio je

P R E S U D U

Odbija se žalba branitelja optuženog Muniba Alihodžića kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Kaknju broj: 36 0 K 050172 20 K od 02.10.2023.g. se potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kaknju broj: 36 0 K 050172 20 K od 02.10.2023.g. optuženi Munib Alihodžić oglašen je krivim zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383.st.1. KZ FBiH pa ga je sud primjenom citiranih zakonskih odredbi kao i odredbi članova 42., 43. i 49. KZ FBiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci.

Primjenom odredbe člana 76. KZ FBiH optuženom Munibu Alihodžiću je izrečena sigurnosna mjera zabrane vršenja zvanja i djelatnosti - geometra u trajanju od 2 (dvije) godine od dana pravosnažnosti presude, s tim da se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove sigurnosne mjere.

Optuženi Munib Alihodžić primjenom člana 202.st.1. a u vezi sa stavom 2. ZKP-a FBiH² je obavezan namiriti troškove sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude, te se obavezuje namiriti troškove krivičnog postupka u iznosu od 890,17 KM u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude.

Istom presudom su optuženi Ensar Čaluk, Abdulah Šljivo, primjenom člana 299. stav 1. tačke c) ZKP-a FBiH oslobođeni od optužbe, da su u vrijeme, mjestu i na način, kako je to pobliže opisano u izreci prvostepene presude, počinili krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383.st.1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH.

Protiv prvostepene presude žalbu je podnio branitelj optuženog Alihodžić Muniba, advokat Franjo Marjanović zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog povrede krivičnog zakona, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se prvostepena presuda preinači ili ukine o predmet vrati na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

¹ Krivični zakon F BiH ("Sl. novine F BiH" broj: 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 i 31/23)

² Zakon o krivičnom postupku F BiH ("Sl. novine F BiH" broj: 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14 i 74/20)

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je u smislu člana 319. ZKP-a FBiH na koju je pristupio optuženi Alihodžić Munib a na koju nije pristupio uredno obavješteni njegov branitelj. Optuženi je ostao kod žalbenih navoda, žalbenih osnova i prijedloga iz žalbe.

Drugostepeni sud je ispitao pobijanu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom branitelja optuženog, a u skladu sa članom 321. ZKP-a FBiH, pazeći po službenoj dužnosti, da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, te je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga:

Žalbom branioca optuženog Alihodžić Muniba, prvostepena presuda se pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312.st.1. i 2. ZKP-a FBiH, s navođenjem razloga koji se kroz sadržaj žalbe, karakterišu kao nedostatak u obrazloženju presude, razloga o odlučnim činjenicama, a koje se odnose na tezu odbrane da je H. R. i dr., vlasnici spornog zemljišta sa kojeg su doznačena i isječena sporna stabla, zbog čega granica nije mogla ni biti pomjerena na štetu države, a koju tezu je, tokom cijelog postupka, isticao optuženi Alihodžić Munib, kao i u završnoj riječi.

Navedeni žalbeni prigovori, opravdavaju se razlozima koji predstavljaju interpretaciju i navođenje od strane žalioca odredaba različitih propisa. Citiraju se određene zakonske odredbe, te nabrajaju materijalni dokazi, koje je odbrana izvela u toku postupka i daje se potom sopstvena ocjena tih izvedenih dokaza i potom se osporava zaključak prvostepenog suda u pogledu utvrđenih činjenica i okolnosti koje se odnose na vrijeme učinjenja krivičnog djela, radnju izvršenja istog, te se pobijaju zaključci prvostepenog suda o postojanju krivičnog djela i krivnje optuženog Alihodžić Muniba.

Navedene žalbene prigovore koji se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka, (uz naznaku da žalitelj ne obrazlaže na dovoljno jasan i određen način, postojanje relativno bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312.st.2. ZKP-a FBiH), osim što ističe da nije postupljeno po članu 296.st.2. ZKP-a FBiH, ovaj sud nalazi neosnovanim.

Odredbom člana 296.st.2. ZKP-a FBiH propisano je da je sud dužan da savjesno ocijeni svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i da na osnovu takve ocjene izvede zaključak da li je neka činjenica dokazana.

Bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312.st.1. tačka k) ZKP-a FBiH (u vezi sa članom 305.st.7. ZKP-a FBiH), između ostalog postoji ukoliko presuda uopće ne sadrži obrazloženje i ukoliko u njoj nisu dati razlozi o odlučnim činjenicama.

Međutim, u konkretnom slučaju, nakon uvida u kompletan spis, te sadržaj pobijane presude, ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve relevantne činjenične i pravne razloge za donošenje svoje odluke, a koju utvrđenu sadržinu dokaza koji su interpretirani u obrazloženju prvostepene presude (kako dokazi subjektivnog, tako i objektivnog karaktera), analizu i ocjenu istih, kao i konačne zaključke koje je izveo prvostepeni sud koji se odnose na odlučne činjenice, koje čine obilježja predmetnog krivičnog djela koje se optuženom Alihodžić Munibu stavlja na teret, kao nesporne, dovoljno jasne i uvjerljive, prihvata ovaj sud kao svoje. Izreka presude sadrži sve potrebne elemente, a radnja izvršenja, za koju branitelj ističe da od strane optužbe, nije dokazana, na jasan i precizan način je opisana uz navođenje blanketnih propisa i to odredbe člana 34. stav 3., 4. i 5. Zakona o šumama i odredbama Pravilnika o načinu obilježavanja granica državnih šuma i šumskog zemljišta, o vrsti i postavljenju graničnih znakova, u odnosu na koje odredbe je optuženi Alihodžić Munib suprotno postupio prilikom obavljanja službenih ovlašćenja koji su se ogledali u obavljanju poslova obnove granica između parcela u privatnoj svojini označenih kao u izreci pobijane presude i parcele u državnom vlasništvu, označene kao k.č. 1413/1 K.O. K..

Osim toga, i subjektivni elementi su na dovoljno jasan način opisani u činjeničnom dijelu izreke pobijane presude, i te činjenice su na osnovu izvedenih dokaza nedvojbeno i pravilno utvrđene od strane prvostepenog suda, a na osnovu izvedenih dokaza optužbe, pri čemu je prvostepeni sud dao ocjenu tih dokaza pojedinačno, ali u međusobnoj vezi, kao i u vezi sa dokazima odbrane koji su izvedeni u toku glavnog pretresa pred prvostepenim sudom.

Utvrđeno je postojanje svjesnog i voljnog protivpravnog postupanja optuženog Alihodžić Muniba, kada je kao član komisije za obnavljanje granica, koja je imenovana rješenjem JP ŠPD ZDK d.o.o. Zavidovići, od 31.08.2016.g. prilikom obnove granica između ranije navedenih parcela, svjesno postavio nove

granične znakove, na štetu parcele u državnom vlasništvu broj k.č. 1413/1 K.O. K., i to 14 graničnih znakova DŠ na stabla koja su od stvarne granične linije udaljeno 30 i više metara i ne odgovaraju stvarnoj granici prema važećim katastarskim planovima, te je na ovaj način omogućio H. R. i drugima, da na površini od oko 14.454 m², državnog šumskog zemljišta i šume, a kojom gospodari Kantonalna uprava za šumarstvo Zeničko-dobojskog kantona, izvrše sječu i prisvajanje 26 stabla bukve ukupno 43,09 m³ drvne mase u vrijednosti od 4.190,32 KM, koju drvenu masu su navedena lica posjekla, na koji način je pričinjena šteta Kantonalnoj upravi za šumarstvo Zeničko-dobojskog kantona, u iznosu od 4.190,32 KM.

Sve pravno relevantne činjenice koje predstavljaju bitne elemente bića krivičnog djela iz člana 383.st.1. KZ FBiH, prvostepeni sud je pravilno i na nedvojben način utvrdio na osnovu dokaza koji su izvedeni i na koje se poziva u obrazloženju pobijane presude.

Naime, nesporno je utvrđeno iz Odluke o imenovanju komisije JP ŠPD ZDK d.o.o. Zavidovići, da je Čaluk Ensar bio predsjednik komisije, zatim član-šumarski tehničar Šljivo Abdulah i član-geometar Alihodžić Munib, i tu je članom 2. određeno da je zadatak komisije da na licu mjesta izvrše obnovu ranije utvrđene granice na osnovu skice i zapisnika o razgraničenju, izdatog od strane općine Kakanj, te da se obnova i obilježavanje granice, izvrši u skladu sa članom 34. stav 3., 4., 5 i 6. Zakona o šumama („Službene novine ZDK“, broj 8/13).

Iz zapisnika, odnosno iz materijalnih dokaza, i po nalaženju ovog suda, proizilazi da je optuženi sa ostalim članovima komisije postupao prilikom razgraničenja između državne i privatne šume i da su na osnovu tog razgraničenja koje je, kako sam priznaje, faktički vršio sam optuženi Alihodžić Munib, jer je on vršio preklapanje starih i novih planova, i kao najstručniji u komisiji i odredio – obilježio granice sa četrnaest DŠ graničnih znakova.

Iskaz optuženog, potvrdili su svojim iskazom optuženi Čaluk Ensar i drugi svjedoci. Iz iskaza ovih svjedoka, kao uposlenika Kantonalne uprave za šumarstvo Kakanj, na koje se u obrazloženju pobijane presude, kao pouzdanu činjeničnu osnovu poziva prvostepeni sud u obrazloženju presude, proizilazi da su oni izrazili sumnju u granice koje je postavio optuženi Alihodžić Munib, te je izašao geometar šumarstva H. A., radi provjeravanja njihovih sumnji, te je svjedok H. A., na glavnom pretresu potvrdio da je izlazio na lice mjesta, te da je utvrdio da novopostavljeni granični znakovi ne odgovaraju stvarnoj granici prema važećim katastarskim planovima. Za potrebe šumarstva, sačinio je nalaz i mišljenje, i u svom iskazu na glavnom pretresu, je potvrdio, a što ne spori ni žalba, da su granični znakovi DŠ postavljeni na stabla, koja su od granične linije udaljena više od 30 m, a što je vidljivo i na skici lica mjesta, koja je prilog njegovom nalazu, te isti znakovi ne odgovaraju stvarnoj granici prema važećim katastarskim planovima.

Ovaj svjedok je zatim, jasno, kao stručno lice, uposlenik šumarstva potvrdio da razgraničenje (obnova graničnih znakova), koji je urađen na terenu, nije izvršeno u skladu sa Zakonom o šumama Ze-do kantona („Sl. novine ZDK“, broj 8/13 i 1/15), i Pravilnikom o načinu obilježavanja granica državnih šuma i šumskog zemljišta, o vrsti i postavljenju graničnih znakova („Sl. novine ZDK“, broj 13/13), a koji tretiraju način i postupak razgraničenja između parcela u privatnom i državnom vlasništvu.

Žalbom se, po ocjeni ovog suda, neosnovano ukazuje da je prvostepena presuda, zasnovana na nezakonitom dokazu, kakvim branilac smatra nalaz i mišljenje geometra Kantonalne uprave za šumarstvo, A. H., obzirom da je A. H., saslušan na glavnom pretresu i u svom iskazu je samo potvrdio i opisao radnje koje je poduzeo po zahtjevu Kantonalne uprave za šumarstvo, i utvrdio činjenice koje je zatekao na terenu i po tom postupanju, u svojstvu svjedoka H. A. se izjašnjavao na glavnom pretresu, nakon što je propisno upozoren od strane suda na prava i obaveze svjedoka.

Navod žalbe da nije certificirana oprema, koju je koristio geometar H. A., po nalaženju ovog suda, nema relevantan značaj niti utjecaj na pravilnost i zakonitost pobijane presude, kao cjeline, a niti je iskaz svjedoka H. A., na glavnom pretresu, time doveden u pitanje u pogledu njegove vjerodostojnosti, objektivnosti i istinitosti.

Osim toga, pobijana presuda nije zasnovana samo na iskazu svjedoka H. A., nego i na svim drugim materijalnim i subjektivnim dokazima optužbe, uz ocjenu i dokaza optužbe, koji su izvedeni na glavnom pretresu.

Vještak Kukić Fuad, na čiji iskaz se, te nalaz i mišljenje kog je sačinio, poziva prvostepeni sud u obrazloženju presude, je potvrdio na glavnom pretresu da je izlazio na teren u skladu sa naredbom Tužilaštva, izvršio potrebna mjerenja i uvidom u relevantnu dokumentaciju, uradio skicu lica mjesta, na kojoj je prikazao položaj novopostavljenih DŠ znakova, položaj parcela privatnih i državnih, kao i susjednih graničnih parcela. Iz skice lica mjesta je vidljivo da su DŠ znakovi postavljeni u državnoj parceli i da je na taj način, kako je potvrdio vještak Kukić Fuad, zauzet dio državne šume, a površina zauzetog dijela iznosi 26.250 m².

S druge strane vještak odbrane Osman Kopic utvrdio je da je u slučaju razgraničenja između parcela u privatnom vlasništvu označenih kao k.č. broj 1408, k.č. broj 1411 i k.č. broj 1412 KO K. i državne parcele označene kao k.č. broj 1413/1 KO K. došlo do odstupanja postavljenih DŠ oznaka i granica privatnih parcela na štetu državne svojine u ukupnoj površini od 14.454 m².

Nalaz i mišljenje vještaka, kao objektivno i stručno dat, uz ostale izvedene dokaze optužbe, osnovano je prihvatio prvostepeni sud kao bazu za izvođenje zaključka da je optuženi Alihodžić Munib, obavljajući poslove obnove granica, svjesno postavio nove granične znakove u korist privatne parcele H. R. i drugih, postupajući tako suprotno odredbama člana 34. stav 3., 4. i 5. Zakona o šumama, i odredbama Pravilnika o načinu obilježavanja granica državnih šuma i šumskog zemljišta, a koji blanketni propisi se, kao prekršeni i navode u činjeničnom opisu djela u izreci pobijane presude.

Što se tiče žalbenog prigovora pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja žalbom se samo ponavlja ono što je odbrana već iznosila u toku prvostepenog postupka, žalbom se ne uvodi nikakva nova argumentacija koja već nije činjenično i pravno apsolvirana od strane prvostepenog suda.

Žalitelj navodi sopstvenu ocjenu dokaza i viđenja cjelokupne situacije, mada su i takvi navodi žalbe djelomični i nepotpuni.

Kada su u pitanju navedeni prigovori, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio sve relevantne činjenice i okolnosti, te je dao detaljnu prezentaciju sadržine dokaza, uz data obrazloženja u vezi sa pojedinostima, a koju sadržinu, analizu, ocjene i zaključke prvostepenog suda, kao što je već i pominjano, ovaj sud prihvata kao svoje, pa se podnositelj žalbe u vezi bliže sadržine dokaza i ostalog, upućuje na obrazloženje prvostepene presude, jer nema potrebe i posebne svrhe da se to u ovoj odluci integralno ponavlja.

Razloge koje je prvostepeni sud u dao u obrazloženju pobijane presude, koje se odnose na postojanje bitnih činjenica i okolnosti a koje su od značaja bile za utvrđenje subjektivnog odnosa optuženog prema djelu, u cijelosti prihvata ovaj sud kao jasne određene i uvjerljive, jer nalaze uporište u svim izvedenim dokazima optužbe, a ni dokazima odbrane nisu dovedeni u sumnju. Navedeni i činjenični pravni zaključci prvostepenog suda, svoju potporu nalaze i u pravilnom tumačenju materijalnih dokaza na koje se prvostepeni sud pozvao i obrazložio vrijednosni značaj i kvalitet tih dokaza, koji se ne može dovesti u pitanje ni osporiti sopstvenom ocjenom i tumačenjem, koje daje branitelj optuženog kroz navode žalbe. Žalba ponovo problematizira neslaganje novog i starog premjera. Međutim, prvostepeni sud je na stranicama 27. do 31. pobijane presude dao detaljne, jasne i valjane razloge za svoj zaključak o postojanju krivičnog djela i krivnji optuženog.

Kada se radi o pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja, ono se ne može dovesti u pitanje paušalnim žalbenim prigovorima, da prvostepeni sud nije pravilno i savjesno cijenio svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, kada iz obrazloženja pobijane presude, proizilazi sasvim suprotno stanje od onoga kako ga vidi podnositelj žalbe.

Prvostepeni sud je pobijanu presudu zasnovao na dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu, pri tome cijeneći sve dokaze, kako optužbe, tako i odbrane, dajući uz to i ocjenu vjerodostojnosti i prihvatljivosti izvedenih određenih dokaza, te u smislu odredbe člana 305.st.7. ZKP-a FBiH, prvostepeni sud je određeno i potpuno iznio koje činjenice i iz kojih razloga, uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza, odnosno tvrdnji, te je iznio uvjerljive razloge kojima se rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i krivnja optuženog.

Iz navedenih razloga, opširna obrazloženja, te navodi žalbe kojima se citiraju različite zakonske odredbe na osnovu kojih se potom izvlači zaključak žalbe, da optuženi nije počinio krivično djelo Zloupotrebe položaja ili ovlaštenja u konkretnom slučaju, i da to optužba nije dokazala, nalaze se u potpunosti neosnovanim i neprihvatljivim jer su po mišljenju ovog suda bez utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primijenio odredbe KZ FBiH, kada je radnje optuženog, opisane u činjeničnom dijelu izreke pobijane presude, pravno kvalifikovao kao krivično djelo Zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383.st.1. KZ FBiH.

Imajući u vidu naprijed navedeno, u ovoj odluci, ovaj sud ističe da su dati kroz istu, svi potrebni odgovori na sve suštinske žalbene prigovore branioca, te u cijelosti ovaj sud prihvata detaljne navode i obrazloženja u vezi pojedinosti, koja je prvostepeni sud dao u pobijanoj presudi, a što je učinio na detaljan, jasan i uvjerljiv način, i na te sve ostale razloge, upućuje se podnositelj žalbe, radi izbjegavanja ponavljanja istih u ovoj odluci.

Ovaj sud je, dakle, imao u vidu i sve ostale žalbene prigovore branioca optuženog Alihodžić Muniba, kojima se nastojalo osporiti riješena činjenična pitanja u obrazloženju pobijane presude. Međutim, sve te prigovore ovaj sud nije posebno cijenio, jer nemaju onaj značaj koji im se pridaje u žalbi. Ovo zbog toga, jer je prvostepeni sud u naprijed pomenutim dokazima, imao pouzdanu realnu činjeničnu osnovu, na kojoj je utemeljio svoje činjenične i pravne zaključke, pa se svi suprotni žalbeni prigovori branitelja optuženog Alihodžić Muniba, ukazuju kao neosnovani.

Prema tome, kako je već istaknuto prvostepeni sud je, po nalaženju ovog suda, pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, te je pravilno primijenio i Krivični zakon, a pošto nije učinio ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka, to se u ovom pogledu svi suprotni žalbeni prigovori branitelja optuženog, ukazuju kao neprihvatljivi.

Kako sud u slučaju pobijanja presude zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili povrede krivičnog zakona po službenoj dužnosti razmatra i odluku o krivičnopravnoj sankciji, ovaj sud nalazi da optuženi nije osuđivan, što je pravilno uzeto kao olakšavajuća okolnost, te s obzirom na težinu počinjenog djela, stepen krivnje optuženog, sankcija je pravilno odabrana i odmjerena.

Pravilno je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivične sankcije imao u vidu da je za krivično djelo Zloupotrebe službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 383.st.1. KZ FBiH propisana kazna zatvora od 6 (šest) mjeseci do 5 (pet) godina, zatim težinu krivičnog djela, oblik i stepen krivnje optuženog Alihodžić Muniba, s tim da je na strani optuženog cijenio kao olakšavajuće okolnosti korektno držanje te činjenicu da se radi o porodičnom čovjeku ocu dvoje djece.

Pravilno je postupio prvostepeni sud kada je od otežavajućih okolnosti sud je na strani optuženog Muniba Alihodžića cijenio njegovu raniju osuđivanost i to za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383.st.2. u vezi sa stavom 1. a sve u vezi sa članom 31. KZ FBiH a kojom presudom je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci iz čega sud zaključuje da je optuženi povratnik u vršenju krivičnih djela i to specijalni povratnik u vršenju krivičnih djela.

Tačno je da zakon ne propisuje kao otežavajuću okolnost pripadnost nekog krivičnog djela u određenu grupu djela, međutim, predmetno krivično djelo koje se optuženom Alihodžić Muniba stavlja na teret spada u grupu koruptivnih krivičnih djela kojima se ugrožavaju ili povređuju temeljne vrijednosti jednog društva čija povreda zaštićenog dobra (zakonito funkcionisanje službene dužnosti) kroz aktuelnu borbu protiv korupcije dobija na posebnoj težini.

Stoga, sve ove okolnosti ukazuju na pojačan stepen društvene opasnosti optuženog, kao počinitelja, koje okolnosti su po ocjeni ovog suda, pravilno cijenjene u vezi sa težinom počinjenog predmetnog krivičnog djela, te u vezi sa stepenom krivnje optuženog, iz kojih razloga se po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud pravilno opredijelio u konkretnom slučaju na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, koja kazna je i po ocjeni ovog suda, adekvatno odmjerena i odgovara težini i okolnostima učinjenog krivičnog djela, koja kazna je dovoljna, ali i potrebna za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

Kako ne stoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, valjalo je žalbu branitelja optuženog odbiti kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrditi temeljem člana 328. ZKP-a FBiH.

Zapisničar

Anita Topić

Predsjednik vijeća

s.r. Tešnjak Nermin